

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/113/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217376
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217376.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Alena Ernestová v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietla.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietla.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/113/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 4C/113/2012, 4C/126/2012, 4C/127/2012, 4C/129/2012, 4C/144/2012, 4C/143/2012, 4C/153/2012, 4C/210/2012, 4C/232/2012, 4C/233/2012, 4C/257/2012, 4C/263/2012, 4C/271/2012, 4C/285/2012, 4C/294/2012, 4C/301/2012, 4C/311/2012, 4C/314/2012, 4C/323/2012, 4C/324/2012, 4C/333/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/113/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadosti o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie vo veci určené na 20.3.2014 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/80/2012. O nevyhlúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 2NcC/80/2012-15 zo dňa 22. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 17.5.2013, písomne 23.5.2013 a pred pojednávaním vytyčeným na deň 23.5.2013 žiadal termín pojednávania zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 17.4.2013 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 2NcC/80/2012. O návrhu na prerušenie konania tunajší súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/113/2012-67 zo dňa 30. mája 2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/323/2013-85 zo dňa 26.9.2013 nadobudlo právoplatnosť 24.10.2013. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp.zn. 4C/113/2012-67 zo dňa 30.5.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/80/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu a v konaniach ZE notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 6Er/518/2011 (týka sa spisu 4C/113/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti pripojený k spisu 2C/266/2012, ktorý je spojený do konania vedeného pod sp.zn. 2C/97/2012) súd zistil, že na žiadosť exekútora, ktorá bola doručená súdu 3.8.2011, bolo dňa 13.9.2011 vydané poverenie pre vymoženie istiny 363,51 eur s príslušenstvom, trov konania 165,85 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 71,84 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie proti povinnému L. R.. Exekučné konanie sa u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedie pod zn. EX 8252/2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 11365/2008 zo dňa 25.11.2008. Pred vydaním poverenia dňa 22.8.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby obratom predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 6.6.2008, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Výzva bola zaslaná na vedomie súdneho exekútora. Vec bola zreferovaná 13.9.2011 a bolo vydané poverenie, keďže nešlo o spotrebiteľský úver. Tento nárok žalobcu je žalovaný ako náhrada škody - ISTINA RS t.j. z dôvodu, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo nezodpovedá skutkovému stavu. Poverenie v tejto veci bolo vydané a žalobca napriek tomu tvrdí, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 2 147,25 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy 429,45 eur za stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie

vymoženia pohľadávky cestou exekúcie, ktorá je spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a to 20 % z nevymoženej istiny t.j. 429,45 eur.

Je potrebné uviesť, že ďalším žalobným návrhom pod sp.zn. 4C/294/2012 - NZP si na základe toho istého exekučného konania 6Er/518/2011 uplatňuje náhradu škody za zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote. Opakovane súd zdôrazňuje, že nárok navrhovateľa nezodpovedá skutkovému stavu, pretože poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.9.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 6Er/107/2009 (pripojeného k spisu 4C/233/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS,) súd zistil, že dňa 19.2.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. G. pre vymoženie istiny 433,62 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11900/2008 zo dňa 25.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.12.2008 a vykonateľnosť 18.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 13.3.2009. Súd podaním zo dňa 16.3.2009 žiadal súdneho exekútora o špecifikáciu trov exekúcie vzhľadom na rozdielne vyčíslenie trov exekúcie oprávneným a exekútorom. Oprávnený reagoval 27.4.2009. Podaním zo dňa 6.5.2009 súd žiadal exekútora o predloženie úverovej zmluvy, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie rozhodcovským rozsudkom. Exekútor reagoval podaním, ktoré došlo na súd 16.5.2009, zmluvu nepredložil a poukázal na skutočnosť, že exekučný súd nemá právo preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotoveniu exekučného titulu. Dňa 26.5.2009 súd opakovane vyzval exekútora na zabezpečenie úverovej zmluvy od oprávneného s poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. Exekútor podaním zo dňa 8.6.2009 dal súdu na vedomie, že žiadosť súdu postúpil oprávnenému. Oprávnený podaním zo dňa 2.7.2009 urgoval vydanie poverenia a žiadal o informáciu, z akého dôvodu doposiaľ nebolo rozhodnuté o žiadosti exekútora na vydanie poverenia. Súd reagoval podaním zo dňa 8.7.2009 a opakovane vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy s opätovným poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. dňa 20.7.2009 oprávnený žiadal predĺžiť lehotu na zaslanie úverovej zmluvy a 16.9.2009 oprávnený súdu úverovú zmluvu zaslal. Po zaslaní úverovej zmluvy t.j. po 16.9.2009 súd nerozhodol o žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ale celé exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.12.2009.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 6Er/571/2011 (pripojeného k spisu 4C/257/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) súd zistil, že dňa 8.7.2011 pred JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej T. S. pre vymoženie istiny 328,- eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 01170/2011 zo dňa 12.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.6.2011 a vykonateľnosť 23.6.2011. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 24.8.2011. Uznesením sp.zn. 6Er/571/2011-10 zo dňa 7.9.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.9.2011. Následne uznesením zo dňa 25.10.2011 súd exekučné konanie zastavil. Výrok uznesenia o zastavení exekučného konania nadobudol právoplatnosť 4.5.2012 vzhľadom na skutočnosť, že povinnej sa nepodarilo uznesenie zo dňa 25.10.2011 expedované 26.10.2011 doručiť a v exekučnom konaní jej bol ustanovený uznesením zo dňa 2.4.2012 opatrovník.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 6Er/662/2009 (pripojeného k spisu 4C/153/2012, v súčasnosti pri spise 1C/282/2012 spojený k spisu 1C/106/2012, s ktorým sa súd na pojednávaní oboznámil - žaloba označená ako ISTINA RS) súd zistil, že dňa 25.9.2009 pred JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. R. pre vymoženie istiny 560,32 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 07371/2009 zo dňa 6.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.7.2009 a vykonateľnosť 30.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.10.2009. Súd podaním zo dňa 16.10.2009 vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a výzva bola daná na vedomie súdnemu exekútorovi. Oprávnený nereagoval, dňa 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania. Dňa 23.11.2009 bola oprávnenému zaslaná urgencia na predloženie zmluvy o úvere s poučením v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zák. o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001. Oprávnený urgenciu prevzal 30.11.2009, reagoval 7.12.2009 s tým, že zmluvu nepredloží, pretože

žiadosť konajúceho súdu nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením sp.zn.6Er/662/20029-13 zo dňa 17.2.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Dňa 4.3.2010 oprávnený podal odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý v konaní 3CoE 192/2010 uznesením zo dňa 28.10.2010 potvrdil prvostupňové uznesenie zo dňa 17.2.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/662/2009-36 z 19.7.2010 súd exekučné konanie zastavil, uznesenie o zastavení exekučného konania v tomto výroku nadobudlo právoplatnosť 23.7.2010.

Z registra a príslušných uznesení spisu 6Er/761/2009 (pripojeného k spisu 4C/126/2012, v súčasnosti pripojený k spisu 2C/277/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS, v súčasnosti pripojený pri spise 2C/333/2012 a konajúci sudca sa s týmto spisom oboznámil) bolo zistené, že 28.9.2009 bola súdu doručená žiadosť o vydanie poverenia proti povinnej G. D. pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 334,60 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11933/2009 zo dňa 22.7.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.8.2009 a vykonateľnosť 13.8.2009. Súd vyzval podaním z 29.10.2009 oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Súdny exekútor ani oprávnený napriek výzve súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.10.2008 nepredložili. Uznesením sp.zn. 6Er/761/2009-9 zo dňa 11.2.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Odvolanie proti uzneseniu podal oprávnený dňa 8.3.2010. Dňa 23.3.2010 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením 4CoE 199/2010-22 zo dňa 31.5.2010 potvrdil uznesenie 6Er/761/2009-9 zo dňa 11.2.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/761/2009-29 zo dňa 18.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.8.2010, bolo exekučné konanie zastavené.

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 6Er/599/2009 (pripojeného k spisu 4C/262/2012 - žaloba označená ako ISTINA RS) bolo zistené, že 18.9.2009 bola súdu doručená žiadosť o vydanie poverenia proti povinnému S. K. pre vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 139,60 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 5795/2009 zo dňa 10.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.7.2009 a vykonateľnosť 16.7.2009. Súd vyzval podaním z 22.9.2009 oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a na vedomie zaslal túto výzvu aj exekútorovi. Súdny exekútor ani oprávnený napriek výzve súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 28.11.2007 nepredložili, preto súd urgenciou z 28.11.2009 opätovne žiadal predloženie úverovej zmluvy. Oprávnený v svojej odpovedi k výzve doručenej dňa 14.12.2009 súdu oznámil, že zmluvu nepredloží z dôvodu, že žiadosti konajúceho súdu o predloženie zmlúv o úvere nemajú oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o exekučnom konaní. Uznesením zo dňa 17.2.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Odvolanie proti uzneseniu podal oprávnený dňa 10.3.2010. Dňa 23.3.2010 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE/213/2010-26 zo dňa 30.4.2010 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu. Uznesením sp.zn.6Er/599/2009-30 zo dňa 19.7.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24.7.2010, bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu sp.zn. 6Er/522/2009 (spis pripojený k spisu 4C/271/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 18.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. D. pre vymoženie istiny 372,41 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 02587/2009 zo dňa 27.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2009 a vykonateľnosť dňa 18.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 26.8.2009. Súd výzvou zo dňa 2.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 10.4.2008 a výzva bola zaslaná na vedomie exekútorovi. Oprávnený výzvu prevzal 7.9.2009, exekútor 9.9.2009. Ani exekútor, ani oprávnený na výzvu súdu nereagovali. Oprávnený žiadosťou zo dňa 13.11.2009, doručenou súdu 18.11.2009, žiadal informáciu o stave konania a oznámenie, aká skutočnosť bráni vydaniu poverenia exekútorovi. Dňa 12.11.2009 súd urgoval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Urgenciu prevzal oprávnený 30.11.2009, reagoval na ňu podaním, doručeným súdu 14.12.2009 tvrdiac, že žiadosti súdu o predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemajú oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením sp.zn. 6Er/522/2009-13 zo dňa 16.2.2010 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného

zo dňa 12.3.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE/207/2010-26 zo dňa 30.6.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie zo dňa 16.2.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v v Košiciach sp.zn. 2CoE/207/2010-26 zo dňa 30.6.2010 nadobudlo právoplatnosť 17.8.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/522/2009-32 zo dňa 3.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené.

Zo spisu sp.zn. 6Er/598/2009 (spis pripojený k spisu 4C/285/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 4.8.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. D. pre vymoženie istiny 325,93 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 02671/2009 zo dňa 1.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.7.2009 a vykonateľnosť dňa 9.7.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 18.9.2009. Súd výzvou zo dňa 22.9.2009 vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 4.4.2008 a výzva bola zaslaná na vedomie exekútorovi. Oprávnený výzvu prevzal 3.10.2009, exekútor 1.10.2009. Ani exekútor, ani oprávnený na výzvu súdu nereagovali. Oprávnený žiadosťou zo dňa 13.11.2009, doručenou súdu 18.11.2009, žiadal informáciu o stave konania a oznámenie, aká skutočnosť bráni vydaniu poverenia exekútorovi. Dňa 23.11.2009 súd urgoval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Urgenciu prevzal oprávnený 30.11.2009, reagoval na ňu podaním, doručeným súdu 14.12.2009 tvrdiac, že žiadosti súdu o predloženie zmlúv o úvere v tomto štádiu exekučného konania nemajú oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením sp.zn. 6Er/598/2009-13 zo dňa 16.2.2010 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného zo dňa 4.3.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 2CoE/195/2010-31 zo dňa 30.6.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie zo dňa 16.2.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v v Košiciach sp.zn. 2CoE/195/2010-31 zo dňa 30.6.2010 nadobudlo právoplatnosť 17.8.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/598/2009-38 zo dňa 3.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.9.2010.

Zo spisu sp.zn. 6Er/289/2009 (spis pripojený k spisu 4C/301/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 28.4.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. M. pre vymoženie istiny 879,66 eur s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava sp.zn. SR 12503/2008 zo dňa 10.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.2.2009 a vykonateľnosť dňa 5.2.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená 25.5.2009. Súd výzvou zo dňa 28.5.2009 vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 17.1.2008. Exekútor bol upozornený na ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Exekútor prevzal výzvu 3.6.2009. Exekútor súdu oznámil, že žiadosť postúpil dňa 17.6.2009 oprávnenému. Súd vyzval oprávneného opakovane výzvou z 24.6.2009 na predloženie úverovej zmluvy, oprávnený zmluvu nepredložil a požiadal o informáciu o stave konania, ktorá bola súdu doručená 28.9.2009. V ten istý deň súd opakovane vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s vyššie uvádzaným poučením, pričom výzvu zaslal na vedomie aj exekútorovi. Exekútor prevzal výzvu 5.10.2009 a oprávnený 6.10.2009. Oprávnený reagoval žiadosťou o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy o 60 dní. Dňa 4.1.2010 však zaujal stanovisko, že oprávnený zmluvu o úvere nezašle z dôvodu, že žiadosť súdu v tomto štádiu exekučného konania nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením sp.zn. 6Er/289/2009-19 zo dňa 21.1.2010 bola žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného zo dňa 15.2.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 3CoE/144/2010-32 zo dňa 28.5.2010 prvostupňové uznesenie potvrdil. Uznesenie zo dňa 21.1.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v v Košiciach sp.zn. 3CoE/144/2010-32 zo dňa 28.5.2010 nadobudlo právoplatnosť 24.10.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/289/2009 zo dňa 19.7.2010 bolo exekučné konanie zastavené, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.8.2010.

Zo spisu sp.zn. 6Er/107/2009 (spis pripojený k spisu 4C/333/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti k spisu 4C/233/2012 nachádzajúci sa v spojenej veci 4C/113/2012) súd zistil, že dňa 19.2.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca

návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. G. pre vymoženie istiny 433,62 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11900/2008 zo dňa 25.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.12.2008 a vykonateľnosť 18.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 13.3.2009. Súd podaním zo dňa 16.3.2009 žiadal súdneho exekútora o špecifikáciu trov exekúcie vzhľadom na rozdielne vyčíslenie trov exekúcie oprávneným a exekútorom. Oprávnený reagoval 27.4.2009. Podaním zo dňa 6.5.2009 súd žiadal exekútora o predloženie úverovej zmluvy, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie rozhodcovským rozsudkom. Exekútor reagoval podaním, ktoré došlo na súd 16.5.2009, zmluvu nepredložil a poukázal na skutočnosť, že exekučný súd nemá právo preskúmať dôkazy vedúce k rozhodnutiu vo veci a vyhotoveniu exekučného titulu. Dňa 26.5.2009 súd opakovane vyzval exekútora na zabezpečenie úverovej zmluvy od oprávneného s poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. Exekútor podaním zo dňa 8.6.2009 dal súdu na vedomie, že žiadosť súdu postúpil oprávnenému. Oprávnený podaním zo dňa 2.7.2009 urgoval vydanie poverenia a žiadal o informáciu, z akého dôvodu doposiaľ nebolo rozhodnuté o žiadosti exekútora na vydanie poverenia. Súd reagoval podaním zo dňa 8.7.2009 a opakovane vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy s opätovným poskytnutím poučenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákona č. 258/2001 Z.z. dňa 20.7.2009 oprávnený žiadal predĺžiť lehotu na zaslanie úverovej zmluvy a 16.9.2009 oprávnený súdu úverovú zmluvu zaslal. Po zaslaní úverovej zmluvy t.j. po 16.9.2009 súd nerozhodol o žiadosti exekútora na vydanie poverenia, ale celé exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.12.2009.

Z registra tunajšieho súdu a príslušných uznesení spisu 6Er/518/2011 (spis pripojený k spisu 4C/294/2012 - žaloba označená ako NZP, v súčasnosti pripojený k spisu 2C/266/2012, ktorý je spojený do konania vedeného pod sp.zn. 2C/97/2012) súd zistil, že na žiadosť exekútora, ktorá bola doručená súdu 3.8.2011, bolo dňa 13.9.2011 vydané poverenie pre vymoženie istiny 363,51 eur s príslušenstvom, trov konania 165,85 eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 71,84 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie proti povinnému L. R.. Exekučné konanie sa u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedie pod zn. EX 8252/2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 11365/2008 zo dňa 25.11.2008. Pred vydaním poverenia dňa 22.8.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby obratom predložil zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 6.6.2008, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Výzva bola zaslaná na vedomie súdnemu exekútorovi. Vec bola zreferovaná 13.9.2011 a bolo vydané poverenie, keďže nešlo o spotrebiteľský úver.

Tento nárok žalobcu je žalovaný na základe exekučného konania 6Er/518/2011 a žalobca si uplatňuje náhradu škody za zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote. Žaloba označená NZP a žalobca sa domáha v tomto konaní náhrady škody a to z titulu majetkovej škody 125,-- eur a z titulu nemajetkovej ujmy 995,76 eur.

Ako už bolo vyššie uvádzané, v konaní sp.zn. 4C/113/2012 - 6Er/518/2011 je žalovaná náhrada škody - ISTINA RS t.j. z dôvodu, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo nezodpovedá skutkovému stavu. Poverenie v tejto veci bolo vydané a žalobca napriek tomu tvrdí, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 2 147,25 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy 429,45 eur za stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie, ktorá je spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a to 20 % z nevymoženej istiny t.j. 429,45 eur.

Opakovane súd zdôrazňuje, že nárok navrhovateľa uplatnený v konaní 4C/294/2012, ale aj v konaní 4C/113/2012, v ktorých žalobca požaduje náhradu škody:

1/ z dôvodu, že súd zamietol žiadosť exekútora na vydanie poverenia - ISTINA RS

2/ z dôvodu, že žiadosť o vydanie poverenia súd zamietol po 15-dňovej lehote - NZP

nezodpovedá skutkovému stavu a tvrdeniam žalobcu v jednotlivých konaniach ISTINA RS a NZP, pretože poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.9.2011.

Zo spisu 6Er/485/2011 (spis pripojený k spisu 4C 263/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 17.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. Š.Š. pre vymoženie istiny 296,75 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR

13497/2009 zo dňa 20.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.9.2009 a vykonateľnosť 24.9.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 21.7.2011. Súd žiadal ÚPSVR O. o oznámenie, či povinný bol od 1.1.2008 až do 22.7.2011 evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a súčasne žiadal oprávneného, aby obratom zaslal súdu žiadosť povinného o poskytnutie úveru, ktorá predchádza uzavretiu úverovej zmluvy č. XXXXXXXX, ktorá je exekučným titulom. Oprávnený súdu nezaslal žiadosť o poskytnutie úveru, ale úverovú zmluvu so všeobecnými podmienkami poskytovania úverov. Listiny boli zaslané súdu 9.8.2011. Uznesením sp.zn. 6Er/485/2011-14 zo dňa 7.9.2011 súd čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti úrokov z omeškania nad výšku 9,25 % ročne zo sumy 286,80 eur od 1.4.2009 a v tento deň vydal v zvyšnej časti poverenie na vykonanie exekúcie a to na vymoženie istiny 296,75 eur s 9,25 % úrokom ročne z omeškania zo sumy 286,80 eur od 11.4.2009 do zaplata, trov konania 122,18 eur, trovy exekučného konania 43,78 eur, poplatku za vydanie poverenia 16,50 eur a trov exekúcie. Po čiastočnom zamietnutí návrhu na vydanie poverenia súd uznesením zo dňa 25.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.10.2011, exekučné konanie v časti úrokov z omeškania nad výšku 9,25 % ročne zo sumy 286,80 eur od 11.4.2009 do zaplata zastavil.

Zo spisu 6Er/11/2009 (spis pripojený k spisu 4C/210/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že súd zistil, že dňa 20.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej C. Z. pre vymoženie istiny 123 900,-- Sk s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 08533/2008 zo dňa 2.9.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.9.2008 a vykonateľnosť 25.9.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Dňa 13.1.2009 súd vydal poverenie v zmysle návrhu oprávneného.

Zo spisu 6Er/507/2011 (spis pripojený k spisu 4C/129/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 25.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. A. pre vymoženie istiny 2 270,76 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 01202/2011 zo dňa 23.3.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 2.5.2011 a vykonateľnosť 5.5.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 28.7.2011. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 16.8.2011.

Zo spisu 6Er/8/2009 (spis pripojený k spisu 4C/127/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 6.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Z. D. pre vymoženie istiny 2 820,-- Sk s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 07637/08 zo dňa 9.9.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.9.2008 a vykonateľnosť 2.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13.1.2009. Uznesením sp.zn. 6Er/8/2009-13 zo dňa 20.9.2010 bola zastavená exekúcia v časti o vymoženie úrokov z omeškania nad výšku 8,5 % ročne zo sumy 83,65 eur od 2.5.2008 do zaplata. Dňa 8.10.2010 bolo oprávneným podané odvolanie proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo predložené 9.11.2010 na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach. Uznesením sp.zn. 6CoE/87/2010-24 zo dňa 28.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.4.2011, bolo uznesenie prvostupňového súdu zo dňa 20.9.2010 potvrdené.

Zo spisu 6Er/928/2009 (spis pripojený k spisu 4C/314/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 9.1.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. O. pre vymoženie istiny 698,34 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 14962/2009 zo dňa 14.9.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.10.2009 a vykonateľnosť 29.10.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 14.12.2009. Súd vyzval oprávneného dňa 17.12.2009 na predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 28.7.2009 a súčasne túto výzvu zaslal na vedomie súdnemu exekútorovi. Zmluva o úvere bola oprávneným zaslaná 1.2.2010. Dňa 20.2.2010 bol oprávnený vyzvaný na predloženie rozpisu splátok uhradených povinným na vymáhanú pohľadávku. Oprávnený reagoval podaním, ktoré bolo súdu doručené 1.3.2010 tak, že všetky platby povinného boli uhradené pred vydaním rozhodcovského rozsudku a uhradené platby neboli predmetom rozhodcovského konania a ani ďalšieho vymáhania v exekučnom konaní. Uznesením sp.zn 6Er/928/2009-13 zo dňa 16.3.2010, ktoré nadobudlo

právoplatnosť 26.7.2010 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne okrem vymoženía sumy 320,71 eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 23.7.2009 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania 216,75 eur a trov exekúcie zamietol a 16.3.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie na nezamietnutú časť žiadosti exekútora. Oprávnený 10.5.2010 podal proti uzneseniu o čiastočnom zamietnutí návrhu na vydanie poverenia odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením 3CoE/360/2010-28 zo dňa 16.6.2010 uznesenie súdu zo dňa 16.3.2010 potvrdil a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Uznesením zo dňa 18.8.2010 v spojení s opravným uznesením zo dňa 27.2.2013 bolo exekučné konanie čiastočne nad sumu 320,71 eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 23.7.2009 do zaplataenia, trov rozhodcovského konania 216,75 eur a trov exekúcie zastavené. Celé exekučné konanie bolo zastavené uznesením sp.zn. 6Er/928/2009-48 zo dňa 3.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 30.1.2013.

Zo spisu 6Er/550/2005 (spis pripojený k spisu 4C/324/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19.12.2005. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému U. E. pre vymoženía istiny 11 760,-- Sk, trov spísania notárskej zápisnice 2 463,-- Sk, trov exekúcie, trov právneho zastúpenia. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 4136/2005, Nz 40061/2005 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača dňa 29.8.2005. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 30.12.2005. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 6.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie v lehote 10 dní a súčasne exekútor mal oznámiť výšku už vymoženej pohľadávky a vyčíslíť doterajšie trovy exekúcie. Exekútor vyčíslil trovy podaním z 20.12.2010, ktoré bolo súdu doručené 23.12.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/550/2005-18 zo dňa 2.2.2011 súd zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Súčasne rozhodol o povinnosti oprávneného zaplatiť exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi nevyhnutné trovy exekúcie. Oprávnený podal 25.2.2011 proti uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Uznesením sp.zn. 6CoE/56/2011-32 zo dňa 30.9.2011 súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a v prevyšujúcej časti uznesenie zo dňa 2.2.2011 potvrdil. Uznesenie sp.zn. 6Er/550/2005-18 zo dňa 2.2.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoE/56/2011-32 zo dňa 30.9.2011, nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2011.

Zo spisu 6Er/23/2003 (spis pripojený k spisu 4C/143/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 7.4.2003. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. P. pre vymoženía istiny 32 420,-- Sk s príslušenstvom, trov exekúcie, trov právneho zastúpenia. Exekučným titulom bol platobný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1Rob 528/2002 z 31.7.2002. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 23.4.2003. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 6.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie v lehote 10 dní a súčasne exekútor mal oznámiť výšku už vymoženej pohľadávky a vyčíslíť doterajšie trovy exekúcie. Exekútor vyčíslil trovy podaním z 21.12.2010, ktoré bolo súdu doručené 23.12.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/23/2003-15 zo dňa 26.1.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 3Er/73/2003 (spis pripojený k spisu 4C/311/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 24.6.2003. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. M. pre vymoženía istiny 13 090,-- Sk s príslušenstvom, trov exekúcie, trov právneho zastúpenia. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 1404/2003, Nz 28250/2003 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ľubomíra Vlhu dňa 15.4.2003. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 10.7.2003. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 27.1.2011 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručovaná pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie v lehote 10 dní a súčasne exekútor mal oznámiť výšku už vymoženej pohľadávky a vyčíslíť doterajšie trovy exekúcie. Exekútor vyčíslil trovy podaním z 7.2.2011, ktoré bolo súdu doručené 10.2.2011. Uznesením sp.zn. 3Er/73/2003-20 zo dňa 17.3.2011 súd zamietol návrh oprávneného na zmenu

súdneho exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Súčasne rozhodol o povinnosti oprávneného zaplatiť exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi nevyhnutné trovy exekúcie. Oprávnený podal 7.4.2011 proti uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Uznesením sp.zn 4CoE/114/2011-40 zo dňa 30.9.2011 súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a v prevyšujúcej časti uznesenie potvrdil okrem výroku o náhrade trov exekúcie tak, že výrok prvostupňového uznesenia zmenil. Uznesenie sp.zn. 3Er/73/2003-20 zo dňa 17.3.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn 4CoE/114/2011-40 zo dňa 30.9.2011, nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2011.

Z registra a pripojených uznesení spisu 12Er/156/2004 (spis pripojený k spisu 4C/144/2012- žaloba označená ako ZE, spis v súčasnosti na NS SR) súd zistil, že súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi bolo dňa 15.10.2004 udelené poverenie na výkon exekúcie proti povinnému A. P. pre vymoženie istiny 6 750,- Sk s príslušenstvom, poplatku za spísanie notárskej zápisnice, trovy právneho zastúpenia, trovy zastúpenia v exekúcii, súdny poplatok a trovy exekúcie. Exekučným titulom bola zápisnica spísaná na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej pod zn. N 731/2004, Nz 58817/2004 zo dňa 18.7.2004. Dňa 22.12.2010 bol súdu doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. O návrhu na zmenu exekútora súd rozhodol uznesením sp.zn. 12Er/156/2004-21 z 26.1.2011, ktorý návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, súčasne vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Dôvodom pre zastavenie exekúcie a vyhlásenia exekúcie za neprípustnú bola neplatnosť exekučného titulu a to notárskej zápisnice N 731/2004, Nz 58817/2004 zo dňa 18.7.2004. V dôsledku odvolania oprávneného proti výrokom uznesenia zo dňa 26.1.2011 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 13.8.2012 potvrdil uznesenie vo výroku, ktorým súd prvého stupňa vyhlásil exekúciu za neprípustnú, túto zastavil a vo výroku o náhrade trov exekúcie. Odvolanie proti výroku uznesenia o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora odmietol a nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V dôsledku dovolania oprávneného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach bol spis predložený 14.2.2014 Najvyššiemu súdu SR.

Zo spisu 6Er/452/2005 (spis pripojený k spisu 4C/323/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 15.11.2005. Exekútor podal žiadosť na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. T. pre vymoženie istiny 3 080,- Sk, trov spísania notárskej zápisnice 2 463,- Sk, trov exekúcie, trov právneho zastúpenia. Exekučným titulom bola notárska zápisnica N 3079/2005, Nz 30613/2005 spísaná na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača dňa 2.7.2005. Súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 28.11.2005. Dňa 18.11.2010 bol súdu doručený elektronický návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 6.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručovaná pôvodnému exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi na písomné vyjadrenie v lehote 10 dní a súčasne exekútor mal oznámiť výšku už vymoženej pohľadávky a vyčísliť doterajšie trovy exekúcie. Exekútor vyčíslił trovy podaním z 20.12.2010, ktoré bolo súdu doručené 23.12.2010. Uznesením sp.zn. 6Er/452/2005-18 zo dňa 2.2.2011 súd zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil a nezáviazal účastníkov konania nahradiť exekútorovi trovy exekúcie. Oprávnený podal 25.2.2011 proti uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Uznesením sp.zn 6CoE/103/2011-36 zo dňa 31.10.2011 súd odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora a v prevyšujúcej časti uznesenie zo dňa 2.2.2011 potvrdil. Uznesenie sp.zn. 6Er/452/2005-18 zo dňa 2.2.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn 6CoE/103/2011-36 zo dňa 31.10.2011, nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2011.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie

exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Podaním zo dňa 13.3.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 17.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/80/2012 o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/80/2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na

skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/80/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol ako návrh nedôvodný.

Zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody súd cituje:

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobné návrhy boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby okrem návrhu podaného v konaní 4C/210/2012, keď poverenie bolo vydané 13.1.2009 a exekútorovi doručené 2.2.2009 v exekučnej veci 6Er/11/2009 a nie je možné zistiť ani zo spisu Er, kedy exekútor oznámil oprávnenému vydanie poverenia. V konaní 4C/127/2012 - 6Er/8/2009 bolo uznesenie o čiastočnom zastavení exekúcie doručené oprávnenému 27.9.2009, vtedy sa dozvedel, na akú čiastku bolo vydané poverenie a žalobný návrh bol na tunajšom súde podaný dňa 27.9.2012.

V konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/157/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) a v konaniach vedených pôvodne pod sp.zn. 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012 (NZP) namietal, že nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Ďalej namietal, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote - žaloby označené ako NP sp.zn. 4C/263/2012, 4C/127/2012, 4C/129/2012, 4C/314/2012, 4C/210/2012. V týchto konaniach začala plynúť trojročná premlčacia lehota mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako exekučným v priebehu r. 2010, 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Teda návrhy na začatie konania boli podané v trojročnej premlčacej lehote. V konaniach NP spisov 4C/210/2012 - 6Er/11/2009 bolo poverenie vydané 13.1.2009, doručené exekútorovi 2.2.2009, 4C/127/2012 - 6Er/8/2009 bolo uznesenie o čiastočnom zastavení exekúcie doručené oprávnenému 27.9.2009 - vtedy sa dozvedel, na akú čiastku bolo vydané poverenie, 4C/210/2012 - 6Er/11/2009 bolo vydané poverenie 13.1.2009, v konaní 4C/129/2012 - 6Er/507/2011 bolo poverenie vydané 16.8.2011, doručené exekútorovi 30.9.2011, v konaní 4C/263/2012 - 6Er/485/2011 bolo poverenie vydané 7.9.2011, doručené exekútorovi 30.9.2011 spolu s uznesením o čiastočnom zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, ktoré oprávnený prevzal 31.10.2011. Zo spisu 4C/314/2012 - 6Er/928/2009 bolo poverenie vydané 16.3.2010 a uznesením čiastočne zamietnutý návrh na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený prevzal 6.7.2010. Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky návrhy na začatie konania okrem návrhu podaného v konaní sp.zn. 4C/210/2012 boli podané v trojročnej premlčacej lehote.

V konaniach ZE 4C/144/2012 - 12Er/156/2004, 3C/323/2012 - 6Er/452/2005, 4C/311/2012 - 3Er/73/2003, 4C/143/2012- 6Er/23/2003, 4C/324/2012 - 6Er/550/2005, v ktorých žalobcu namietal neskoré rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu. V týchto konaniach súd rozhodoval v priebehu r. 2011 a keďže žalobné návrhy vo všetkých konaniach boli podané 27.9.2012, aj v týchto konaniach boli návrhy na náhradu škody podané v trojročnej premlčacej lehote.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy

3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/113/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/257/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/263/2012, 4C/129/2012, 4C/210/2012, 4C/127/2012, 4C/314/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/144/2012, 4C/323/2012, 4C/311/2012, 4C/143/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/257/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských

rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

Súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že ako ISTINA RS je žalovaný aj nárok žalobcu v konaní 4C/113/2012 - 6Er/518/2011 z dôvodu, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia, čo nezodpovedá skutkovému stavu. Poverenie v tejto veci bolo vydané a napriek tomu žalobca tvrdí, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 2147,25 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy 429,45 eur za stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie, ktorá je spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Súd zdôrazňuje, že tento nárok je nárokom nedôvodným, pretože žiadosť súdneho exekútora nebola zamietnutá a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13.9.2011.

V konaniach 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu. V prípade exekučného konania 6Er/518/2011 - 4C/294/2012 bola žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia doručená 3.8.2011 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13.9.2011. Teda nezodpovedá skutkovému stavu tvrdenie žalobcu, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola zamietnutá po 15-dňovej lehote. Aj keď súd nemal k dispozícii tento spis, pretože sa nachádza na Krajskom súde v Košiciach, z registra tunajšieho súdu bolo zistené, že žiadne uznesenie o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia nebolo súdom vydané. Súd si túto skutočnosť uveril aj konzultáciou so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, u ktorého sa vedie exekučné konanie pod zn. EX 8252/11. Spis exekútora neobsahuje žiadne uznesenie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia. Teda návrh navrhovateľa v tomto konaní je nárokom bezdôvodným.

Zo spisu 6Er/107/2009 - 4C/333/2012 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola tunajšiemu súdu doručená 13.3.2009 a po tom, čo súd vyžiadal úverovú zmluvu, ktorá bola zaslaná súdu 16.9.2009, exekučné konanie uznesením zo dňa 27.11.2009 zastavil a nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Oprávnený proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nepodal.

Zo spisu 6Er/289/2009 - 4C/301/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola podaná 25.5.2009 a uznesením zo dňa 21.1.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

Zo spisu 6Er/598/2009 - 4C/285/2012 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená 18.9.2009 a k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia došlo uznesením zo dňa 6.2.2010.

Zo spisu 6Er/522/2009 - 4C/271/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia bola doručená 26.8.2009 a uznesením zo dňa 16.2.2010 bola zamietnutá.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prietahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prietahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/4C/263/2012, 4C/129/2012, 4C/210/2012, 4C/127/2012, 4C/314/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámeného exekučného spisu 6Er/928/2009 - 4C/314/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.12.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 16.3.2010 a súčasne bolo vydané uznesenie dňa 16.3.2010, ktorým súd čiastočne zamietol návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Zo spisu 6Er/8/2009 - 4C/127/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.1.2009 podľa návrhu exekútora, teda v zákonnej lehote. Až uznesením zo dňa 20.9.2010 v rámci kontroly vydaných poverení bola exekúcia čiastočne zastavená. Teda v tomto prípade bolo vydané poverenie v zákonnej 15-dňovej lehote.

Zo spisu 6Er/11/2009 - 4C/210/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13.1.2009, teda v zákonnej 15-dňovej lehote.

Zo spisu 6Er/507/2011 - 4C/129/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.7.2011, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 16.8.2011.

Zo spisu 6Er/485/2011 - 4C/263/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21.7.2011, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 7.9.2011 a čiastočne zamietnutý návrh na vykonanie exekúcie.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Opakovane súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že v konaní 4C/294/2012 - 6Er/518/2011 žaloba označená ako NZP, v konaní 4C/113/2012 - 6Er/518/2011 žaloba označená ako ISTINA RS, žalobca požaduje náhradu škody:

1. z dôvodu, že súd zamietol žiadosť exekútora na vydanie poverenia

2. z dôvodu, že žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá po 15-dňovej lehote.

Toto tvrdenie nezodpovedá skutkovému stavu, pretože poverenie na vykonanie exekúcie 6Er/518/2011 bolo vydané 13.9.2011. Teda tieto nároky žalobcu sú absolútne neopodstatnené.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp.zn. 4C/324/2012, 4C/143/2012, 4C/311/2012, 4C/144/2012, 4C/323/2012 (návrhy označené ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 6Er/550/2005 - 4C/324/2012 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18.11.2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 1.12.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 23.12.2010. Uznesením zo dňa 2.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Súčasne zaviazal oprávneného nahradiť pôvodnému súdnemu exekútorovi trovy exekúcie.

Zo spisu 6Er/23/2003 - 4C/143/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18.11.2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 6.12.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie dňa 21.12.2010. Uznesením zo dňa 26.1.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 3Er/311/2003 - 4C/311/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18.11.2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 27.1.2011 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 7.2.2011. Uznesením zo dňa 17.3.2011 súd návrh na zmenu exekútora zamietol.

Zo spisu 12Er/156/2004 - 4C/144/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18.11.2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 7.12.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 21.12.2010. Uznesením zo dňa 19.1.2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením sp.zn. 8Er/47/2003 z 24.4.2013 bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý vylúčený z vykonávania exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2013.

Zo spisu 6Er/452/2005 - 4C/323/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18.11.2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 6.12.2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie s výzvou na vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Exekútor vyčíslił trovy 20.12.2010. Uznesením zo dňa 2.2.2011 súd zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora, exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekučné konanie zastavil a nezaviazal účastníkov nahradiť exekútorovi trovy exekúcie.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytykaných prieťahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prieťahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prieťahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Zo sťažnosti podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 sa v prípade návrhu na zmenu súdneho exekútora mohla týkať sťažnosť zo dňa 25.5.2011, keďže návrhy na zmenu exekútora boli podané 18.11.2010 a jeden návrh 20.12.2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v plnom rozsahu zamietol. Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v svojom žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 20.3.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.